

Zpráva o činnosti Úřadu za rok 2025

Číslo jednací

UMPOD-K0072/26-1

Zpracovala

Markéta Kačerová Nováková
ředitelka odboru právního

PID

UMODX00SFH1J

Schválil

Zdeněk Kapitán
ředitel a vedoucí služebního úřadu

1 Zpráva o výkonu věcné působnosti

1.1 Obecně

Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí (dále jen „Úřad“) vykonává svou činnost jako orgán sociálně-právní ochrany dětí s celostátní působností, řízený Ministerstvem práce a sociálních věcí (dále jen „MPSV“). Úřad je ústředním orgánem České republiky podle řady mezinárodněprávních a unijních nástrojů v oblasti ochrany dětí a rodinného práva, zejména pak v oblasti mezinárodního osvojení, vymáhání výživného, mezinárodních únosů dětí a spolupráce v oblasti rodičovské odpovědnosti.

V roce 2025 byl i nadále ředitelem Úřadu Zdeněk Kapitán.

V roce 2025 Úřad v plném rozsahu využíval výhod digitalizace, zejména spisové služby. Vzdálené připojení včetně přístupu do elektronického systému spisové služby a vybavení přenosnými počítači již v roce 2024 zaměstnanci plně využívali zejména v souvislosti se sladováním pracovního a rodinného života, ale také například k efektivnímu využití času na služebních cestách. Telefonická a on-line komunikace mezi zaměstnanci je každodenním standardem. Úřad využívá zabezpečené sdílené webové úložiště jako společnou interní platformu.

Počátkem roku 2025 bylo na Úřadu 46 systemizovaných míst, z toho 40 míst bylo služebních podle zákona o státní službě. Z nich byla 2 místa vytvořena jako doplňková k základnímu služebnímu místu a 6 míst bylo pracovních. K 31. 12. 2025 měl Úřad systemizováno 40 míst, z nichž 2 místa byla na základě změny legislativy systemizována jako tzv. skupina systemizovaných míst (dříve uváděná jako doplňková služební místa k základnímu služebnímu místu) a Úřad tak zaměstnával celkem 42 zaměstnanců ve služebním, resp. pracovním poměru.

Z výše uvedených systemizovaných míst Úřad k 1. 1. 2025 zřídil 4 místa pro zamýšlenou realizaci projektu OP Zaměstnanost Plus. Projekt Úřad nakonec nerealizoval a místa převedl v polovině roku na nadřízené MPSV.

V průběhu roku 2025 vyhlásil služební orgán Úřadu celkem 3 výběrová řízení podle zákona o státní službě. Od roku 2025 se služební úřady staly realizátory obecné části úřednické zkoušky a Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí realizoval 1 úřednickou zkoušku – obecnou část. Úřednickou zkoušku v oboru služby na systemizovaném místě v roce 2025 složil 1 zaměstnanec ve služebním poměru.

Spisovou službu Úřad v maximální možné míře digitalizoval a průběžně ji zefektivňuje. Dokumenty zaměstnanci až na výjimky vyhotovují v elektronické podobě a doručené listinné dokumenty jsou zpravidla do elektronické podoby konvertovány.

V roce 2025 bylo založeno 2 716 nových spisů ve všech rejstřících, v nichž Úřad zpracovává věcnou agendu. Ke konci roku 2025 evidoval Úřad celkem 6 330 živých spisů.

Počet odeslaných a došlých písemností v posledních letech nezaznamenává žádné zásadnější změny. V roce 2025 došlo na Úřad 35 045 dokumentů a současně Úřad odeslal 29 999 dokumentů.

V roce 2025 vznikla společným úsilím celého týmu zaměstnanců strategie Úřadu pro roky 2026 až 2030. Strategie obsahuje pět hlavních strategických cílů, na které navazují dílčí strategické cíle. Ty jsou pak naplňovány podrobně definovanými aktivitami. Každý strategický i dílčí strategický cíl má určeného garanta z řad představených Úřadu, odpovědného za jeho splnění. Naplňování strategie je průběžně sledováno a vyhodnocováno prostřednictvím pravidelných porad vedení ke strategickému řízení.

Během roku 2025 pokračoval trend snižování počtu osobních jednání s klienty Úřadu, a naopak zaměstnanci více využívali formy on-line a telefonické komunikace, což se ukázalo být velmi vstřícné vůči klientům. Celkem se uskutečnilo 1 193 osobních či on-line jednání s rodiči či dětmi a 10 836 telefonátů se zúčastněnými subjekty.

V souladu s interními participačními principy a hodnotami Úřad přímo kontaktoval více dětí, a to jak osobně, tak formou dopisu. Participační principy a praxi Úřadu také zaměstnanci Úřadu prezentovali na odborných fórech a věnovala se jim velká pozornost při interním vzdělávání.

V průběhu roku 2025 se zaměstnanci Úřadu účastnili řady vzdělávacích akcí, z nichž je významné zejména povinné vzdělávání v rámci kurzů akreditovaných u MPSV. Zaměstnanci si díky školením rozšířili znalosti z občanského a trestního práva, cizineckého a matričního práva i z oblasti psychologie a měkkých dovedností. Již ve druhém pololetí roku se intenzivně připravovali na nadcházející účinnost zásadní novely rodinného práva (od 1. 1. 2026).

Tým oddělení psychologů nadále rozvíjel interní vzdělávání zejména pro nové kolegy z řad právníků, které se týkalo nácviků facilitovaných rozhovorů s rodiči. Komunikace s oběma stranami (typicky rodiči) se prokázala jako velmi efektivní způsob podpory rodičovských kompetencí v případech řešených Úřadem.

Podrobnosti o agendě vykonávané Úřadem v roce 2025 včetně srovnání s roky 2022 až 2025 vyplývají z následující tabulky.

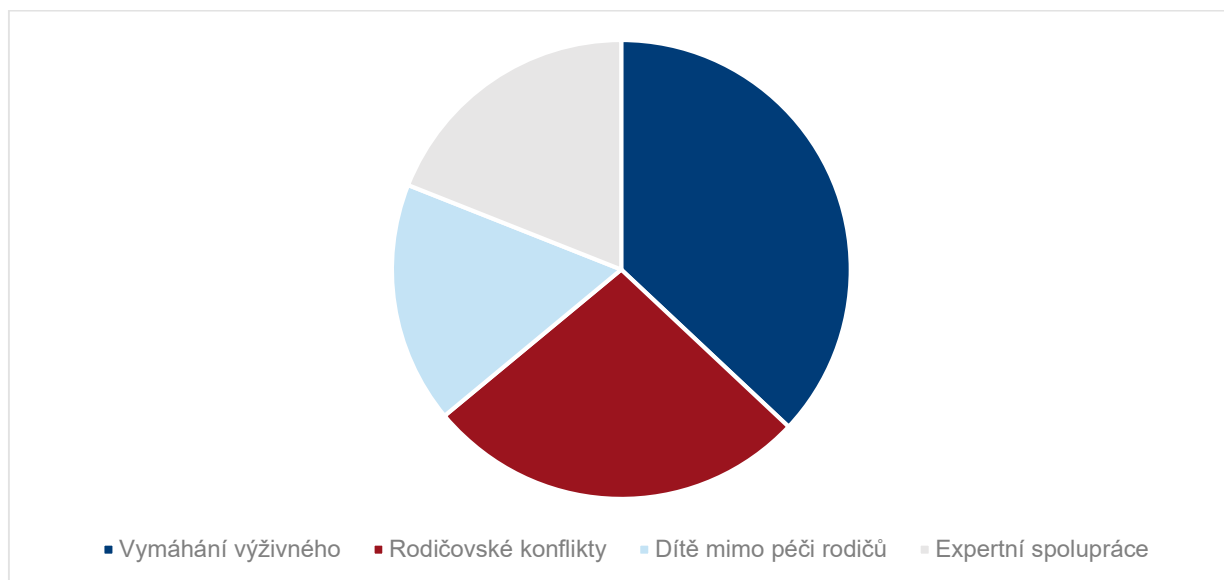
Položka	2022	2023	2024	2025
Doručená pošta	33 348	33 375	32 818	35 045
Odeslaná pošta	29 834	30 016	30 768	29 999
Nové spisy – právní pomoc do ciziny (UMČ)	1 191	990	1 000	977
Nové spisy – právní pomoc z ciziny (UMM)	309	360	397	365
Nové spisy – agenda opatrovnictví (OP)	268	246	311	330
Nové spisy – agenda SPR	737	745	838	885
Nové spisy – evidence dětí pro mezinárodní osvojení	19	7	9	7
Nové spisy – evidence žadatelů o osvojení z ciziny	39	28	2	4
Nové spisy – evidence dětí pro osvojení do ČR	-	0	0	0
Nové spisy – evidence žadatelů o osvojení z ČR	1	0	0	1
Nové spisy – agenda PR	10	8	11	8
Nové spisy – agenda K	109	109	104	106
Nové spisy – agenda SZ	42	32	24	22
Nové spisy – agenda SP	3	1	2	3
Nové spisy – agenda SZO	19	12	9	8
Nové spisy celkem	2 747	2 538	2 707	2 716
Živé spisy – právní pomoc do ciziny (UMČ)	3 351	3 083	2 737	2 898
Živé spisy – právní pomoc z ciziny (UMM)	1 299	1 291	1 257	1 311
Živé spisy – agenda opatrovnictví (OP)	263	423	518	628
Živé spisy – agenda SPR	1 348	1 284	1 035	1 102
Živé spisy – evidence dětí pro mezinárodní osvojení	350	317	286	279
Živé spisy – evidence žadatelů o osvojení z ciziny	176	177	142	108
Živé spisy – evidence dětí pro osvojení do ČR	5	2	1	1
Živé spisy – evidence žadatelů o osvojení z ČR	5	4	3	3
Živé spisy celkem	6 797	6 581	5 979	6 330
Výživné vymožené z ciziny (vč. přímých plateb, v tis. Kč)	34 657	39 319	41 315	38 393
Výživné vymožené do ciziny (vč. přímých plateb, v tis. Kč)	15 335	13 040	15 877	15 257

Tabulka 1 Srovnání agendy Úřadu v letech 2022 až 2025

Věcná agenda Úřadu je mezi tzv. koordinátory případu – právníky rozdělena geograficky. S ohledem na poměrně vysokou fluktuaci zaměstnanců (zejména z důvodu odchodů zaměstnankyň na mateřské dovolené a návratů z rodičovských dovolených, ale i z důvodu odchodů mimo obor sociálně-právní ochrany dětí a mimo veřejnou správu) a nutnost rovnoměrného rozdělování práce čelil Úřad bohužel četným personálním změnám na pozicích koordinátorů případu ve vztahu k jednotlivým agendám.

Věcnou agendu je možné rozdělit do čtyř okruhů. Historicky nejstarší a stále objemem největší agendu představuje vymáhání výživného. V posledních letech narůstá okruh případů, v nichž je řešen rodičovský konflikt, tedy zejména otázky bydliště dítěte, péče o ně, kontaktu s ním a podobně. Velmi citlivou je také oblast případů, kde se dítě z nejrůznějších důvodů ocitá mimo péči rodičů a je třeba řešit náhradní rodinnou péči o ně, případně osvojení. Do tohoto okruhu patří také případy tzv. repatriací, nezletilých bez doprovodu anebo odebírání dětí z českých rodin v cizině. Nezanedbatelnou část agendy tvoří činnost Úřadu jakožto ústředního orgánu dle různých nástrojů mezinárodního práva soukromého nebo unijního práva. Zde Úřad poskytuje expertní součinnost a zajišťuje a vytváří podklady a statistické údaje zejména pro Evropskou komisi a Haagskou konferenci mezinárodního práva soukromého. Úřad se podílí na činnosti pracovních skupin, např. společně s Ministerstvem spravedlnosti se účastní pracovní skupiny pro digitalizaci či pracovní skupiny pro transfery výživného. Značné úsilí bylo věnováno vytváření tzv. Ottawských principů, které představují nástroj Mezinárodní sociální služby pro práci s případy, v nichž je přítomno domácí násilí. Úřad byl od roku 2025 členem řídicího výboru on-line Fóra ústředních orgánů podle haagské Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí. Fórum se setkává dvakrát až třikrát ročně vždy se zaměřením na praktické otázky spolupráce.

Rozdělení oblastí vyplývá z následujícího grafu:

Graf 1 Rozdělení věcné agendy v roce 2025

Významnou událostí roku 2025 bylo setkání ústředních orgánů, konané ve dnech 10. – 12. 11. 2025. Na pozvání Úřadu se v Brně setkaly ústřední orgány z oblastí vymáhání výživného a rodičovské odpovědnosti. Pozváni byli zástupci sousedních států – Německa, Polska, Rakouska a Slovenska, a také dalších dvou států s vysokým počtem případů – Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a Ukrajiny. Setkání umožnilo nejen prezentaci aktuálních témat, jako např. problematiky domácího násilí v případech mezinárodních únosů dětí či umisťování dětí do náhradní

péče do jiného státu, ale také bilaterální jednání mezi zástupci států a v neposlední řadě i vytváření neformálních sítí kolegů a spolupracovníků.

Zaměstnanci Úřadu se v průběhu roku 2025 aktivně účastnili jako školitelé vzdělávacích akcí pro orgány sociálně-právní ochrany dětí (krajských úřadů i nižších stupňů), pro Justiční akademii České republiky, pro studenty právnických fakult a pro odborná profesní sdružení. Ředitel, případně i jiní odborně způsobilí zaměstnanci se jako lektori účastnili pravidelných předvýjezdových školení konzulárních zaměstnanců na Ministerstvu zahraničních věcí. Řada akcí probíhala formou on-line, případně v hybridním formátu s možností účasti on-line i prezenčně. Úřad také spolupracoval se studenty středních i vysokých škol formou poskytování informací, ať již přímou neformální konzultací, či odpovídáním žádostí o informace na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím.

1.2 Jednotlivé agendy Úřadu

1.2.1 Vymáhání výživného

Právním předpokladem vymáhání výživného je existence mezinárodně-smluvní (případně unijně-právní) regulace vymáhání výživného nebo prohlášení vzájemnosti mezi dotčenými státy. Předpokladem faktickým je, že zahraniční orgány také plní úkoly, které pro ně z uvedených závazků vyplývají.

Úřad nejčastěji působil při vymáhání výživného jako ústřední orgán České republiky dle nařízení Rady (ES) č. 4/2009 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností (dále jen „nařízení o výživném“).

Spolupráce s členskými státy podle tohoto nařízení není vždy bezproblémová. Častým problémem je nedostatek zaměstnanců ústředních orgánů či nevhodná vnitrostátní legislativa v dotčených státech.

Poměrně úspěšné je vymáhání výživného z Německa, Rakouska, Slovenska a USA. Tradičně méně pružné jsou jihoevropské státy.

Úřad v roce 2025 podal do ciziny 167 žádostí o vymáhání výživného a 152 žádostí o zvláštní opatření (nejčastěji pátrání po pobytu a zaměstnavateli povinného), přičemž z ciziny obdržel 72 žádostí o vymáhání výživného z České republiky a 70 žádostí o zvláštní opatření.

Při vymáhání výživného od povinných žijících v České republice postupuje Úřad obdobně jako advokát, resp. je v postavení obecného zmocněnce oprávněných. Úřad v souladu s nástroji mezinárodního a evropského unijního práva klade důraz na snahu o smírné vyřešení případu. Z tohoto důvodu vždy nejdříve vyzývá povinného k dobrovolnému plnění, vyjednává s ním splátky dlužného výživného apod. V případě, že nedojde ke smírnému řešení, Úřad prošetřuje majetkové a příjmové poměry povinného. K prošetřování poměrů povinných dochází za součinnosti se složkami České správy sociálního zabezpečení, s Úřadem práce České republiky, Ministerstvem vnitra, Policií České republiky i městskými a obecními úřady. Povinní jsou lustrováni v insolvenčním rejstříku, živnostenském rejstříku, procházejí se i údaje obsažené v katastru nemovitostí. Spolupráce se všemi uvedenými subjekty funguje velmi dobře. Existují-li jakékoli výkonem rozhodnutí postižitelné příjmy či majetek povinného, Úřad zpravidla podává k soudu návrh na nařízení výkonu rozhodnutí. Úroveň spolupráce s jednotlivými soudy je značně proměnlivá, stejně tak lhůty pro vyřizování podání Úřadu. O návrhu na nařízení výkonu rozhodnutí rozhoduje soud obvykle v rozmezí od jednoho týdne až do dvou či tří měsíců. Rovněž rychlost převedení výkonu rozhodnutí na nového zaměstnavatele záleží na každém konkrétním soudu. Začne-li ovšem výkon rozhodnutí být fakticky realizován, zpravidla probíhá plynule.

V roce 2025 úspěšně pokračovala již dříve navázaná spolupráce s exekutorským úřadem, který má pružnější možnosti prověření finanční situace povinného zejména v případech, kdy povinný není zaměstnán a je osobou samostatně výdělečně činnou.

Úřad se zabývá vymáháním výživného nejen pro nezletilé děti, ale v souladu s právními nástroji také pro děti již zletilé a výjimečně vymáhá výživné v rámci jiných rodinně-právních vztahů (nejčastěji výživné rozvedených manželů).

V případech, kdy dítě žijící v České republice je svěřeno soudním rozhodnutím do pěstounské péče, vymáhá Úřad výživné také pro Úřad práce České republiky, na nějž oprávnění přechází v souladu s § 961 odst. 2 občanského zákoníku.

Úřad v roce 2024 vystavil 78 potvrzení pro účely přiznání náhradního výživného podle zákona č. 588/2020 Sb., o náhradním výživném pro nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o náhradním výživném) a začal v několika případech vymáhat ze zahraničí pohledávky, které přešly z důvodu vyplaceného náhradního výživného na stát.

Spolupráce s jednotlivými státy je předmětem bilaterálních jednání na pravidelných setkáních ústředních orgánů dle nařízení o výživném, které probíhá každoročně v rámci Evropské soudní sítě. Úřad vždy zve k bilaterálním jednáním jak zástupce států, jejichž součinnost není dostatečně kvalitní, tak i států, které obecně spolupracují dobře, ovšem ve vzájemné spolupráci se objevují komplikované případy.

1.2.1.1 K jednotlivým státům v agendě výživného

Slovenská republika

Agenda vymáhání výživného ve vztahu ke Slovenské republice tvoří stále nejrozsáhlejší část agendy Úřadu a na jejím vyřizování se podílí několik koordinátorů případů. Z dlouhodobého hlediska mírně převažuje podíl případů vymáhání výživného do Slovenské republiky.

V případech vymáhání výživného na Slovensko je obecně obtížné dohledávání povinných, kteří nejsou v České republice hlášeni k pobytu, protože není povinností občana Evropské unie mít na území jiného členského státu přihlášen pobyt, nebo jsou povinni hlášeni k pobytu na ohlašovacích obecních či městských úřadech a jejich skutečné bydliště lze jen obtížně zjistit. Problémem je rovněž často neuspokojivá ekonomická situace povinných, kteří jsou mnohdy nemajetní, a nestálost jejich pracovních poměrů. Značný počet povinných je v insolenci. Dobrovolně hradí povinný výživné v ojedinělých případech.

Spolupráce se slovenským ústředním orgánem je velmi dobrá, reaguje v přiměřených lhůtách, případné nedostatky žádostí jsou řešeny pružně a méně formálními cestami.

Slovenští kolegové se sami neobracejí na soudy, ale případy předávají exekutorovi se souhlasem českého oprávněného. Nejčastěji se tak děje v případech, kdy je zjištěno, že povinný je zaměstnaný nebo na Slovensku vlastní zabavitelný majetek. Ne ve všech případech je však exekuce úspěšná. V některých případech nelze podat návrh na zastavení exekuce, protože by tím mohly oprávněné straně vzniknout povinnost hradit náklady řízení, byť v minimální výši 42 EUR.

Spolková republika Německo

Agenda vymáhání výživného ze Spolkové republiky Německo patří mezi velmi frekventovanou agendu Úřadu. Nejpočetněji je zde zastoupeno vymáhání výživného ve spolupráci s německým ústředním orgánem (Bundesamt für Justiz). V ojedinělých starších případech vymáhání výživného stále pokračuje spolupráce s Německým institutem pro pomoc mládeži a rodinné právo v Heidelbergu (DIJuF).

Spolupráce s oběma institucemi je pružná a bezproblémová. Komunikaci zajišťují zaměstnanci Úřadu přímo v německém jazyce. Německý ústřední orgán je náročný na precizní vyhotovení výtahů soudních rozhodnutí, občas jsou nad rámec nařízení o výživném žádány další dokumenty od soudu (doručenky, protokoly z jednání, doklady o otcovství). Při samotném vymáhání výživného dávají německé orgány často přednost výzvám povinnému rodiči k dobrovolné úhradě před zahájením výkonu rozhodnutí. Častým případem je vymáhání výživného od povinných rodičů, kteří v Německu pouze pracují a nemají tam stálé bydliště. Toto stále přináší problémy s doručováním dokumentů potřebných pro zahájení výkonu rozhodnutí. Oprávněný rodič je na toto zpravidla předem upozorněn. Stoupá počet žádostí o zvláštní opatření, tzn. žádostí o ověření pobytu povinného v Německu.

Vymáhání výživného do Německa představuje méně početnou agendu, častěji se vyskytují případy, kdy výživné vymáhá německý úřad, který vyplácí tzv. zálohové výživné.

Polsko

Většinu případů tvoří vymáhání výživného od povinných polských občanů, kteří žijí a pracují v České republice, pro jejich děti žijící v Polsku. Vymáhání výživného je stále poměrně úspěšné.

Rakousko

Spolupráce s rakouským ústředním orgánem je dlouhodobě na dobré úrovni. Oprávněným pro vymáhání výživného poskytují automaticky bezplatnou právní pomoc rakouští advokáti. V mnoha případech s advokáty Úřad komunikuje přímo, bohužel úroveň spolupráce není jednotná.

Rakouské orgány péče o dítě, které vyplácí do 18 let věku dítěte, zasílají Úřadu návrhy na vymáhání poskytnutého zálohovaného výživného. Po dosažení věku 18 let dítěte zastupování rakouským úřadem končí, výživné má být nadále hrazeno přímo oprávněnému (pokud studuje) a vymáhání dluhu přebírá Vrchní zemský soud (Oberlandesgericht).

Švýcarsko

Spolupráce Úřadu se švýcarským ústředním orgánem (Bundesamt für Justiz) probíhá na velmi dobré úrovni, ačkoliv ústřední orgán slouží pouze jako zprostředkovatel komunikace s úřady v jednotlivých kantonech. Pro účely podání žádosti o vymáhání výživného jsou vždy shromažďovány veškeré podklady v úředním jazyce daného kantonu, nejčastěji se jedná o německý jazyk, v ojedinělých

případech jde o jazyk francouzský, případně italský. Švýcarský ústřední orgán je velmi pružný, co se týče pátrání po pobytu povinných, odpovědi zasílá v podstatě obratem.

Pokud má být ve Švýcarsku zahájeno řízení o výkon rozhodnutí, jedná se o velmi dlouhý proces (až jeden rok), navíc s nejistým výsledkem. Švýcarské úřady preferují dohodu s povinnými osobami.

Velká Británie

Spolupráce se třemi ústředními orgány (pro Anglii a Wales, Skotsko a Severní Irsko) dlouhodobě zatěžuje jejich reakční doba. Ústřední orgán Úřadu předává informace od britských soudů s několikaměsíčními prodlevami a často i zastaralými informacemi, což negativně ovlivňuje rychlost a účinnost vymáhání výživného. Tato skutečnost významně zvyšuje administrativní i časovou náročnost řízení a odůvodňuje tak průtahy ve zpracovávání této agendy. Úřad však postupuje aktivně a systematicky – v jednotlivých případech pravidelně komunikuje s příslušnými orgány Spojeného království, zasílá urgence a opakované dotazy a průběžně se snaží vyjasňovat příčiny vznikajících prodlev. Cílem těchto kroků je zajistit, aby klienti byli o průběhu vymáhání výživného informováni co nejtransparentněji s ohledem na jejich oprávněná očekávání. Spojené království se i nadále po odchodu z Evropské unie aktivně účastní společných setkání evropských států a počet případů je stále značný.

Počet případů vymáhání výživného z Velké Británie výrazně převyšuje počet případů vymáhání výživného z České republiky, kdy se jedná pouze o jednotky případů.

Spojené státy americké

Při uznání a výkonu rozsudků v roce 2025 se postupovalo na základě haagské úmluvy o mezinárodním vymáhání výživného na děti a dalších druhů vyživovacích povinností vyplývajících z rodinných vztahů z roku 2007, přičemž nejčastějšími partnerskými státy jsou Florida, Illinois, Kalifornie, New York a Texas.

Od začátku roku 2024 přešlo zasílání plateb z USA do České republiky na platby prostřednictvím systému „Central Authority Payment (CAP)“, tedy bankovním převodem místo šeků. Šeky již nejsou v českých bankách vůbec zpracovávány. Ne všechny členské státy USA k využívání tohoto systému přistoupily, nicméně drtivá většina ano. Některým státům přechod na nový režim zasílání plateb trval několik měsíců. Další státy se připojily i dodatečně v průběhu roku. Se státy, které nevyužívají systém CAP (např. New York, Ohio; v následujícím roce by se však měly rovněž připojit), dohodl Úřad alternativní cesty pro zasílání plateb elektronicky. To přineslo úspory jak finanční, tak i časové. V případě, že jsou Úřadu zaslány šeky, jsou vráceny zpět s informací, že je již nelze přijímat a že je třeba zaslat platby prostřednictvím CAP či se dohodnout na elektronickém zasílání plateb.

Nadále zůstává problematické odesílání plateb z České republiky do USA, neboť úřady v USA v podstatě nejsou schopny s ohledem na tamní bankovní systém přijímat peníze zaslané bankovním převodem. Byť bylo ze strany partnerského federálního úřadu zodpovědného za fungování systému CAP avizováno, že systém bude do budoucna rozšířen i o možnost přijímání plateb ze zahraničí do USA, v roce 2025 k tomu nedošlo.

Španělsko

Převažující agendou nadále zůstává vymáhání výživného od povinných nacházejících se na území Španělska. Spolupráce se španělským ústředním orgánem v oblasti vymáhání výživného není příliš pružná, rychlost reakce na dotazy je nejednotná, od několika dní až po několik týdnů či měsíců. Pokud není přesně známo, kde ve Španělsku se povinný nachází, je obtížné vypátrat jeho adresu. U žádostí o zvláštní opatření neposkytuje ústřední orgán konkrétní adresy hledaných osob, sděluje pouze pozitivní nebo negativní výsledek pátrání.

Ukrajina

Agendu vymáhání výživného, stejně jako všechny jiné agendy, nadále ve vztahu k Ukrajině poznamenal válečný stav v této zemi.

Komunikace s ukrajinským ústředním orgánem probíhá standardně, i když opakovaně dochází ke změnám e-mailových domén, což komunikaci komplikuje. Reakční doba ukrajinského ústředního orgánu je dlouhá. Z důvodu válečného stavu byly omezeny převody finančních prostředků z Ukrajiny a zasílání plateb do České republiky je nadále velmi problematické. Po dlouhých jednáních a velkém počtu urgencí se však v jednom případě podařilo zaslání vymožených prostředků dosáhnout.

V roce 2025 Úřad opět obdržel větší množství žádostí o vymáhání výživného z České republiky pro děti žijící na Ukrajině, stejně jako žádostí o zjišťování pobytu povinných. Zpracovávání žádostí o vymáhání výživného z České republiky je velmi náročné, jelikož příslušné ukrajinské orgány obvykle určují výživné jako podíl z příjmu povinného, přičemž dále stanoví minimální a maximální výši navázanou na životní minimum pro dítě na Ukrajině. I s ohledem na časté platby hrazené v ukrajinské měně přímo oprávněným a nutnost práce se směnným kurzem jsou výpočty dlužných částek značně složité.

Itálie

Spolupráce s ústředním orgánem Ministero della Giustizia se zlepšuje, zrychluje se komunikace a způsob vyřizování požadavků lze označit za standardní, nicméně bez urgencí není spolupráce efektivní.

O vymáhání výživného z Itálie je mezi oprávněnými z České republiky poměrně vysoký zájem, avšak úspěšně vymoci výživné se Úřadu daří pouze v menším množství případů a často spíše na základě dobrovolné úhrady výživného povinným. Osvědčilo se ponechat spis u ústředního orgánu po dohodě otevřený a v intervalu šesti měsíců až jednoho roku provést nové prošetření poměrů povinného. V některých případech totiž dochází ke změně majetkové situace povinného, což následně umožní úspěšné vymožení výživného.

Italský ústřední orgán nepodává návrh na výkon rozhodnutí či exekuci, ale postupuje spis advokátovi přidělenému v rámci přiznané bezplatné právní pomoci. Úroveň kvality spolupráce advokátů je proměnlivá. I nadále probíhá komunikace v italském jazyce, což značně ztěžuje rychlost vyřízení,

avšak je patrný posun spočívající ve snaze zahrnout do komunikace i anglický jazyk.

1.2.1.2 Shrnutí

V roce 2025 mírně poklesl oproti roku 2024 objem vymoženého výživného z ciziny. Pro české oprávněné Úřad v roce 2025 vymohl 38 333 000 Kč. Podrobnosti jsou uvedeny v následující tabulce.

Stát	2023 (v tis. Kč)	2024 (v tis. Kč)	2025 (v tis. Kč)
Argentina	0	0	60
Austrálie	325	633	490
Belgie	471	484	183
Bělorusko	0	0	0
Bolívie	0	1	0
Brazílie	17	16	180
Bulharsko	0	114	896
Dánsko	33	76	336
Finsko	119	47	115
Francie	672	479	1 090
Chorvatsko	4	72	62
Itálie	1 543	1 637	863
Irsko	89	598	301
Izrael	886	1 201	169
Kanada	467	1 512	1 377
Kypr	180	132	0
Lucembursko	186	133	124
Maďarsko	5	0	0
Nizozemí	652	1 084	1 340
Norsko	96	186	206
Nový Zéland	169	77	4
Polsko	765	867	1 039
Portugalsko	0	5	58
Rakousko	2 440	2 350	1 385
Rumunsko	315	122	278
Řecko	10	0	0
Slovensko	2 495	2 476	3 558
Slovinsko	0	77	72
Spolková republika Německo	10 605	11 288	8 413
Srbsko	114	137	57
Španělsko	203	83	222
Švédsko	1 819	320	237
Švýcarsko	1 829	3 450	1 718
Turecko	762	131	4
Trinidad a Tobago	0	46	0
Ukrajina	17	324	117
USA	8 699	8 314	9 710
Velká Británie (Anglie a Wales)	3 332	2 843	3 729
Celkem	39 319	41 315	38 393

Tabulka 2 Vymožené výživné z ciziny v meziročním srovnání let 2023 až 2025

Pro oprávněné v cizině od povinných v České republice Úřad za stejné období vymohl a do ciziny převedl 15 257 000 Kč, což je o něco méně o než v předchozím roce. Podrobnosti jsou uvedeny v následující tabulce.

Stát	2023 (v tis. Kč)	2024 (v tis. Kč)	2025 (v tis. Kč)
Bělorusko	0	0	53
Estonsko	48	48	48
Filipíny	30	18	18
Chorvatsko	0	0	28
Itálie	30	75	101
Kanada	6	0	13
Litva	21	54	289
Lotyšsko	86	133	136
Maďarsko	51	68	90
Nizozemí	402	412	440
Polsko	2 859	3 786	3 523
Portugalsko	57	49	55
Rakousko	451	666	712
Slovensko	7 314	9 500	7 671
Slovinsko	112	182	177
Spolková republika Německo	322	529	720
Srbsko	102	66	68
Švédsko	3	21	37
Švýcarsko	329	17	165
Turecko	29	12	48
Ukrajina	98	111	1 010
USA	574	55	66
Velká Británie	116	78	74
Celkem	13 040	15 877	15 257

Tabulka 3 Vymožené výživné do ciziny v meziročním srovnání let 2023 až 2025

1.2.2 Návraty protiprávně přemístěných nebo zadržených dětí a zabezpečování styku s dětmi

Úřad řešil případy protiprávních přemístění nebo zadržení dětí a styku rodičů s dětmi jakožto ústřední orgán podle haagské Úmluvy o občanskoprávních aspektech mezinárodních únosů dětí z roku 1980 (publikována v č. 34/1998 Sb., dále jen „haagská únosová úmluva“) a také jako ústřední orgán podle nařízení Rady (EU) 2019/1111 o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí (přepřacované znění), (dále jen „nařízení Brusel IIb“).

Úřad v roce 2025 řešil 43 případů protiprávního přemístění dětí do ciziny nebo jejich zadržení v cizině. Tyto případy se týkaly 56 dětí. Počet případů byl vyšší než v předchozím roce.

Výsledky případů jsou uvedeny ve srovnávací tabulce za roky 2020 až 2022.

	2020	2021	2022
Dobrovolný návrat	4	3	5
Nespolupráce žadatele	4	1	5
Dohoda rodičů	3	3	2
Zpětvzetí	6	2	4
Návrat v souladu s rozhodnutím	6	3	4
Nucený návrat	1	1	2
Běží	0	1	1
Nenavráceno	1	3	8
Celkem	25	17	31

Tabulka 4 Únosy dětí do ciziny v meziročním srovnání let 2020 až 2022

Od roku 2023 se začaly sledovat výsledky řízení o navrácení v novém formátu, který požaduje pro svá statistická zjišťování i Haagská konference mezinárodního práva soukromého.

	2023	2024	2025
Případ odmítnut ÚO	1	0	0
Dítě nebylo vypátráno nebo bylo vypátráno v jiné zemi (Haag i NeHaag)	1	3	0
Dohoda o navrácení	8	11	9
Dohoda o nenavrácení	5	1	3
Rozhodnutí – nařízení návratu	6	1	1
Rozhodnutí – návrat zamítnut	3	4	1
Dosud nevyřízeno	2	9	25
Zpětvzetí žádosti	5	4	3
Různé výsledky pro různé děti	1	0	0
Případ uzavřen z důvodu nečinnosti žadatele	5	3	0
Jiné	0	1	1
Celkem	37	37	43

Tabulka 5 Únosy dětí do ciziny v roce 2023 až 2025

V roce 2025 nedošlo ze strany zahraničních orgánů k žádnému případu nuceného (exekučního) navrácení dětí.

Úřad se zabýval také 8 žádostmi o výkon práva styku s dítětem v cizině, které byly postoupeny zahraničnímu ústřednímu orgánu. V případech, které nakonec nebyly postoupeny do ciziny, obvykle došlo buď ke smírnému řešení věci, anebo se žadatel rozhodl nepostupovat právní cestou. V některých případech bylo třeba obrátit se na soud v místě bydliště dítěte a požádat o úpravu styku rodiče s dítětem. V těchto případech je – v závislosti na majetkových poměrech rodiče – možné dosáhnout přiznání bezplatné právní pomoci v cizině.

Za stejné období Úřad obdržel z ciziny 20 žádostí o návrat dítěte do ciziny, které se týkaly 26 dětí. Z uvedených 20 případů protiprávního přemístění či zadržení dětí byla ke dni vypracování této zprávy ve 14 případech podána žaloba o navrácení dětí k Městskému soudu v Brně. V roce 2025

nebylo nutno v žádném případě přistoupit k provedení výkonu rozhodnutí o navrácení dítěte odnětím dítěte.

Úřad byl vždy jmenován opatrovníkem dětí v řízeních o navrácení dítěte před Městským, resp. Krajským soudem v Brně. V rámci této agendy Úřad pokračoval v praxi poskytování tzv. facilitovaných rozhovorů psychologa a právníka s rodiči. Během těchto rozhovorů jsou rodiče vedeni ke smírnému řešení, jsou jim vysvětleny základní principy únosového práva, je jim předestřeno předběžné právní stanovisko Úřadu, jsou jim vysvětleny dopady jejich konfliktu na dítě a naznačeny možnosti a důsledky soudního rozhodnutí.

Podrobnosti ukončení případů vyplývají z následující tabulky.

	2020	2021	2022
Dobrovolný návrat	1	3	4
Nespolupráce žadatele	3	1	3
Dohoda rodičů	1	0	0
Zpětvzetí	2	2	5
Návrat v souladu s rozhodnutím	6	1	2
Nucený návrat	1	2	0
Běží	0	0	0
Nenavráceno	4	5	1
Celkem	18	14	15

Tabulka 6 Únosy dětí do České republiky v meziročním srovnání 2020 až 2022

Od roku 2023 se začaly sledovat také výsledky žádostí o navrácení do ciziny v novém formátu, jak je uvedeno výše.

	2023	2024	2025
Případ odmítnut ÚO	0	0	0
Dítě nebylo vypátráno nebo bylo vypátráno v jiné zemi (Haag i NeHaag)	2	1	0
Dohoda o navrácení	3	2	0
Dohoda o nenavrácení	2	4	3
Rozhodnutí – nařízení návratu	2	2	6
Rozhodnutí – návrat zamítnut	3	3	4
Dosud nevyřízeno	0	2	4
Zpětvzetí žádosti	3	3	1
Různé výsledky pro různé děti	0	0	0
Případ uzavřen z důvodu nečinnosti žadatele	3	1	1
Jiné	0	0	1
Celkem	18	19	20

Tabulka 7 Únosy dětí do České republiky v roce 2023 až 2025

Úřad z ciziny obdržel rovněž 2 žádosti o výkon práva styku s dítětem, přičemž se jedná o případy mimořádně komplikované. V řadě případů však rodiče dětí, kteří se nemohou domoci svého práva na styk s dítětem, využívají jiných prostředků, než je podání žádosti o výkon práva styku ve smyslu čl. 21 haagské únosové úmluvy – např. se obracejí přímo na soud ve státě obvyklého pobytu dítěte, na orgán sociálně-právní ochrany dětí v místě bydliště dítěte, na mediátory a podobně.

Podrobnosti o geografickém rozdělení případů v roce 2025 vyplývají z následující tabulky.

Stát	z ciziny		do ciziny	
	únos	styk	únos	styk
Belgie	2			
Brazílie			1	
Bulharsko			4	
Filipíny			1	
Francie			1	
Hong Kong			1	
Chorvatsko			2	
Itálie			1	
Izrael	1			
Mexiko			1	
Nizozemsko	3		1	1
Polsko			2	1
Rakousko	1		2	
Rusko			2	
Severní Makedonie			1	
Slovensko	3		7	1
Spolková republika Německo	1		3	3
Španělsko	1		1	
Švédsko			1	
Švýcarsko	1			
Thajsko			1	
Ukrajina	2	1	7	
USA	1	1		
Velká Británie	4		3	2
Celkem případů	20	2	43	8

Tabulka 8 Únosy a výkon práva styku podle států v roce 2025

Ve většině případů rodičovských konfliktů, ať již v oblasti mezinárodních únosů dětí, zprostředkování výkonu práva styku s dítětem či probíhajících soudních řízení o péči o dítě Úřad doporučoval rodičům či dalším zúčastněným stranám mediaci poskytovanou Mediačním a edukačním centrem při Centru sociálních služeb v Brně. S mediačním centrem byly podmínky nadále nastaveny tak, aby odpovídaly potřebám případů s přeshraničním prvkem i dosavadní praxi Úřadu. Mediační centrum nabízí mediaci bezplatně, prezenčně i on-line, v několika cizích jazycích a s častým zapojením dítěte podle dosavadní praxe Úřadu. Přes tyto vstřícné podmínky však rodiče nabídku využívají omezeně.

V uvedené agendě je velmi důležitá intenzivní spolupráce právníků a psychologů. Kromě specifické práce s klienty psychologové poskytovali právníkům konzultace, asistovali při pohovorech s klienty a zajišťovali odbornou podporu při vyjadřování k soudním jednáním.

1.2.2.1 K jednotlivým státům v agendě rodičovských únosů

Slovensko

Komunikace s ústředním orgánem je dobrá. O návratu dítěte rozhodují tři specializované soudy. Problematická zůstává otázka vykonávacího řízení. Slovenský ústřední orgán nabízí rodičům místo mediace pouze hodinovou konzultaci s určitými mediačními prvky. Řada případů se vyřeší dohodou rodičů, ať již dobrovolným navrácením dítěte, nebo tím, že se „opuštěný“ rodič s přemístěním dítěte smíří a soustředí se na nastavení styku s dítětem. Slabinou je nedostatek přímé komunikace mezi soudy a ústředním orgánem, kdy informace o průběhu a výsledku návratového řízení jsou ze strany slovenského ústředního orgánu jen obtížně získávané.

Ve vztahu mezi Českou a Slovenskou republikou je poměrně častá praxe, že se „opuštění“ rodiče obracejí přímo na soud s návrhem na navrácení dítěte, aniž žádost postoupí do druhého státu prostřednictvím ústředních orgánů. Komplikací návratového řízení na Slovensku je povinnost navrhovatele mít doručovací adresu na území Slovenska, což pro většinu „opuštěných“ rodičů znesnadňuje možnost vést řízení o navrácení bez spolupráce s advokátem.

Spolková republika Německo

Spolupráce s německým ústředním orgánem je v případech únosů a styků na velmi dobré úrovni. Komunikace je velmi rychlá a bezproblémová.

Rodiči, který požaduje návrat dítěte, zajišťuje německý ústřední orgán významnou pomoc i během řízení, a to přiznáním bezplatné právní pomoci pro soudní řízení, pokud to majetkové poměry rodiče vyžadují. Německý ústřední orgán vždy usiluje o co nejrychlejší zahájení soudního řízení o navrácení.

Ústřední orgán informuje promptně i o nařízeném jednání a jeho výsledku. V případě dotazů vše ochotně vysvětlí.

Ukrajina

V roce 2025 Úřad řešil zejména případy přemístění dětí matkou z České republiky zpět na Ukrajinu bez souhlasu otce žijícího v České republice, kdy péče či styk otce s dětmi jsou negativně ovlivněny mobilizační povinností pro státní občany Ukrajiny a s tím spojenou obavou z mobilizace a nemožností vycestování z Ukrajiny.

V případech přemístění dítěte na Ukrajinu ukrajinský ústřední orgán reaguje velmi pružně. Součinnost dalších ukrajinských orgánů v území je problematická, zejména v případě, kdy by mělo dojít k výkonu rozhodnutí odnětím dítěte. Lhůty pro vydání rozhodnutí v návratovém řízení jsou obvykle značně dlouhé.

V roce 2025 byly ukrajinským ústředním orgánem ve dvou případech (týkajících se celkem 4 dětí) odmítnuty žádosti o navrácení s tím, že nebyl doložen úmysl rodičů změnit obvyklé bydliště dítěte a

usadit se v České republice. V mezinárodním kontextu není běžné, že by otázku obvyklého bydliště posuzoval ústřední orgán, aniž by byla věc postoupena soudu k posouzení.

Ukrajinskými orgány taktéž často není respektován čl. 16 haagské únosové úmluvy, když ukrajinské soudy vedou opatrovnícké řízení, i když by měly vyčkat, než bude vyřešena otázka navrácení dítěte.

Nadále přetrvává stav, že ve věci zajištění navrácení dítěte a výkonu práva styku ústřední orgán nepodává návrhy k soudu a nezastupuje opuštěného rodiče v řízení (s odkazem na vnitrostátní úpravu, přestože Ukrajina neučinila výhradu ve smyslu čl. 26 a 42 haagské únosové úmluvy). Obdobně nepodává ukrajinský ústřední orgán za rodiče návrhy ve věcech výkonu práva styku rodiče s dítětem.

V jednom případě protiprávního zadržení dětí na území České republiky se Městský soud v Brně zabýval o mimo jiné otázkou hrozícího nebezpečí v případě navrácení z důvodu nadále probíhajícího válečného konfliktu, kdy vyhodnotil, že riziko je třeba hodnotit v každém případě individuálně. Nelze paušálně vyslovit, že navrácení kamkoliv na území Ukrajiny představuje nebezpečí vážné hrozby,

Velká Británie

Agendu mezinárodních únosů dětí dlouhodobě zpracovávají tři britské ústřední orgány (Anglie a Wales, Skotsko a Severní Irsko) rychle, pružně a efektivně. Žádost o navrácení ústřední orgán zpravidla zpracuje do tří pracovních dnů od jejího obdržení a přímo postupuje soudu, který v horizontu deseti dnů přijme potřebná předběžná opatření. Žadatelům o navrácení dětí britský soud vždy jmenuje právního zástupce, který s klientem komunikuje přímo, či prostřednictvím Úřadu v případě, že klient neovládá anglický jazyk. „Opuštěným“ rodičům jsou v rámci bezplatné právní pomoci rovněž v některých případech propláceny náklady na cestu do Velké Británie. Britské soudy aplikují haagskou únosovou úmluvu velmi restriktivně a ve většině případů britský soud rozhodne o navrácení dětí. Ve Velké Británii je také rodičům bezplatně nabízena mediace a je kladen důraz na zapojení dětí do řízení úměrně k jejich věku a vyspělosti. V posledním roce Úřad pracoval se zvýšeným počtem případů s tvrzeným domácím násilím. Ústřední orgán pro Anglii a Wales v těchto případech reaguje pružně na žádosti týkající se získání relevantních informací ohledně práce s rodinou a zjištění potřebných informací pro ochranu dítěte v případě návratu.

1.2.2.2 Shrnutí

Úřad nadále v této oblasti spolupracoval se styčnými soudci haagské sítě soudců Radkou Církovou a Lubomírem Ptáčkem.

Běžnou, každodenní součástí práce zaměstnanců Úřadu, kteří se zabývají agendou mezinárodních únosů dětí, a to jak právníků, tak i psychologů, byla preventivní činnost ve vztahu k rodičům. Jednalo se buď o rodiče, kteří se cítili ohroženi únosem dítěte, anebo naopak o rodiče, kteří měli v úmyslu vycestovat z místa obvyklého bydliště dítěte i s dítětem do jiného státu. Rodiče byli vedeni k tomu, aby získali souhlas druhého rodiče s vycestováním, anebo požádali soud o jeho nahrazení ve smyslu § 877 občanského zákoníku. V případech, kdy v jednom státě probíhá řízení o navrácení a v druhém státě řízení o úpravě rodičovské odpovědnosti, mnohdy soudy řeší otázku překážky věci

zahájené a lze se často setkat s průtahy v řízení, kdy jeden ze soudů čeká na výsledek řízení u soudu ve druhém státě, aniž například sám posoudí otázku obvyklého pobytu dítěte za účelem určení své mezinárodní pravomoci (příslušnosti). To bohužel negativně dopadá na situaci dítěte, která je tak dlouhou dobu velmi nejistá.

Rodiče (statisticky nejčastěji matky) – čeští občané s obvyklým bydlištěm v cizině – se často na Úřad obracejí a žádají, aby jim byla poskytnuta pomoc při navrácení s dítětem do České republiky. Argumentují svým státním občanstvím (případně státním občanstvím dítěte), případně trvalým (nikoli faktickým) bydlištěm v České republice a žádají Českou republiku o ochranu. Vysvětlení principů únosového práva, kdy jeden rodič není oprávněn bez souhlasu druhého rodiče přemístit dítě do jiného státu, vyžaduje mnohdy opakované poskytování konzultací ze strany právníků i psychologů.

Praxi, kdy Úřad již bývá jmenován opatrovníkem dítěte v řízení o navrácení před Městským soudem v Brně, lze hodnotit jako velmi pozitivní. Úřad v roli opatrovníka účinně aplikoval své znalosti a zkušenosti jak v oblasti právní úpravy, tak i zapojování dítěte do řízení a psychologického pohledu na situaci dítěte.

V rámci posílení prevence mezinárodních únosů dětí Úřad provozoval v režimu 24/7 telefonickou krizovou linku, na níž zaměstnanci, kteří slouží pohotovost, poskytovali součinnost Policii České republiky a případně i dalším orgánům v souvislosti se zákazy vycestování dětí. Tyto zákazy jsou podle čl. 32 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1862 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému (SIS) v oblasti policejní spolupráce a justiční spolupráce v trestních věcech, o změně a o zrušení rozhodnutí Rady 2007/533/SVV a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutí Komise 2010/261/EU vkládány do Schengenského informačního systému. V několika případech se podařilo díky této lince zabránit protiprávnímu přemístění dítěte do jiného státu. Kromě uvedeného účelu je linka využívána též orgány sociálně-právní ochrany dětí pro konzultace krizových situací, které mají vztah k cizině. Linku také využívají rodiče, kteří se ocitnou v situaci, kdy jsou ohroženi únosem jejich dítěte či např. došlo k odebrání dítěte v cizině.

1.2.3 Agenda mezinárodního osvojení

Úřad působil jako ústřední orgán dle haagské Úmluvy o ochraně dětí a spolupráci při mezinárodním osvojení z roku 1993 (publikována v č. 43/2000 Sb. m. s., dále jen „haagská adopční úmluva“).

1.2.3.1 Osvojení z České republiky do ciziny

V nejběžnější agendě oddělení mezinárodních osvojení, tedy v případech osvojení dětí z České republiky do ciziny vedl k 31. 12. 2025 Úřad 279 živých spisů dětí včetně dětí již svěřených do péče před osvojením do ciziny a 108 živých spisů žadatelů o osvojení dítěte z České republiky.

Krajské úřady v roce 2025 předaly Úřadu údaje z 11 spisů týkajících se 17 dětí za účelem zprostředkování mezinárodního osvojení, avšak ne všechny spisy byly kompletní a mohlo dojít k zahájení procesu zprostředkování mezinárodního osvojení. V některých případech se dodatečně po

předání údajů podařilo zprostředkovat náhradní rodinnou péči v České republice anebo biologická rodina začala projevovat o dítě vážný zájem.

Přetrvávajícími hlavními nedostatky převzaté spisové dokumentace byla zejména absence kompletních podkladů vztahujících se k osvojitelnosti dítěte a dalších důležitých informací pro účely zprostředkování mezinárodního osvojení, jako např. informací o sociálních poměrech dítěte a jeho biologické rodiny, informací o sourozencích a jejich umístění (např. o tom, že sourozenec dítěte již byl osvojen v cizině, což hraje významnou roli při úvahách o výběru země, do níž by bylo vhodné dítě svěřit do péče před osvojením), informací o možnostech příbuzných převzít péči o dítě, informací o zdravotním stavu dítěte atd. Doplnování nezbytných podkladů trvalo poměrně dlouhou dobu.

O zařazení do evidence žadatelů vhodných k osvojení dítěte z České republiky požádaly v roce 2025 celkem 4 žadatelské páry nebo žadatelé – jednotlivci z ciziny; v roce 2025 nebylo Úřadem v žádném případě rozhodnuto o nezařazení žadatelů do evidence, v jednom případě žadatelé vzali svou žádost zpět dříve, než bylo ve věci rozhodnuto. Pokles počtu nově zařazených žadatelů souvisel s opatřením přijatým s účinností od 1. 1. 2024. Od tohoto data byla ukončena spolupráce s některými státy a omezen počet žádostí přijímaných ze států, s nimiž spolupráce pokračuje. Důvodem pro nastavení těchto pravidel byl setrvalý pokles počtu dětí, jejichž spisová dokumentace je krajskými úřady Úřadu zpřístupňována. Důvodem poklesu je, že se lépe daří nalézat těmto dětem náhradní rodinnou péči v České republice, tedy v zemi jejich původu.

Podrobnosti o nově zařazených žadatelích jsou uvedeny v následující tabulce.

Stát	žádosti	zařazení	zastavení řízení	nezařazení	neukončeno
Itálie	2	2	0	0	0
Španělsko	1	0	0	0	1
Kypr	1	0	1	0	0
Celkem	4	2	0	0	1

Tabulka 9 Původ cizích žadatelů o osvojení a výsledky řízení v roce 2025

V roce 2025 proběhlo 5 zasedání Poradního sboru Úřadu pro náhradní rodinnou péči. Nadále je zachována osvědčená praxe, že se jednání většinou koná formou on-line; osobně proběhlo pouze červnové zasedání Poradního sboru.

Nadále šlo o multidisciplinární sbor složený ze 7 členů, který doporučoval nejvhodnější žadatele pro konkrétní dítě. Byly v něm zastoupeny profese dětského lékaře, psychologa, sociálního pracovníka, a to v osobách zaměstnanců ústavních zařízení, nestátních neziskových organizací, Úřadu i MPSV jako Úřad řídicího orgánu.

Do péče před osvojením do ciziny bylo svěřeno 5 dětí. Geografické rozložení svěřených dětí do jednotlivých zemí je v následující tabulce.

Stát	počet dětí
Itálie	3
Německo	2
Celkem	5

Tabulka 10 Umístění dětí do péče před osvojením v cizině v roce 2025

1.2.3.2 Osvojení z ciziny do České republiky

Zájem žadatelů o osvojení dítěte z ciziny do České republiky se projevoval ve velkém množství neformálních dotazů zájemců o osvojení dítěte z ciziny v průběhu celého roku. Po objasnění celého procesu tento zájem obvykle opadl, neboť byl často opřen o představy, které nelze reálně naplnit. Poměrně běžné bylo, že zájemci neměli dostatečné informace o možnostech zprostředkování náhradní rodinné péče v rámci České republiky. Na komunikaci s nimi se kromě právníka oddělení náhradní péče podílel vždy také psycholog Úřadu. Zájemcům byly představeny jak možnosti, tak i zkušenosti Úřadu s osvojením dětí z konkrétních zemí. Zaměstnanci Úřadu se zájemci hovořili také o mimoprávních aspektech osvojení, o motivaci zájemců a jejich psychické připravenosti na mimořádně náročný proces mezinárodního osvojení. Při osobním setkání psychologové také otevírali citlivá témata, jako je rasová tolerance a identita vizuálně odlišného dítě v českém prostředí.

V roce 2025 byla přijata jedna žádost českých žadatelů o zařazení do evidence žadatelů vhodných pro osvojení dítěte ze zahraničí a došlo k zařazení žadatelů do evidence vhodných budoucích osvojitelů.

1.2.4 Výkon opatrovnictví dětí v soudním řízení

Úřad byl soudem jmenován opatrovníkem dítěte podle § 469 zákona o zvláštních řízeních soudních v roce 2025 ve 438 případech (oproti 402 případům v roce 2024), což představuje opětovný meziroční nárůst o 9 %. Podíl osobní účasti zástupce Úřadu na soudních jednáních se postupně zvyšoval, zejména s ohledem na složitost a citlivost některých případů a s ohledem na nutnost zajištění participace dětí v soudních řízeních. Osobně nebo formou videokonference se zaměstnanci zúčastnili 218 ústních jednání u soudů po celé České republice. Na přípravě vyjádření a stanovisek, které Úřad jako opatrovník podává soudům, se podíleli jak právníci, tak i psychologové Úřadu. Vyjádření i závěrečný návrh byly vždy konzultovány s vedením Úřadu, samozřejmě s výhradou provedení nových důkazů u ústního jednání.

V roce 2025 nadále pokračoval trend intenzivní práce s rodinami v konfliktu (tj. opakovaná a systematická práce s náročnými případy, v nichž je zvýšené riziko negativního dopadu rodičovského konfliktu na děti), a to zejména v rámci výkonu agendy opatrovnictví.

I v roce 2025 byli zájemci o mediaci odkazováni na služby výše zmíněného Mediačního a edukačního centra Brno.

1.2.5 Dítě jako klient Úřadu a přímá práce s rodinami

Úřad dlouhodobě klade důraz na přímou práci s dítětem jako s klientem. Tato oblast představuje jednu z klíčových činností, prostřednictvím nichž jsou naplňovány hodnoty a vize Úřadu. Současně odráží vysokou míru profesionality zaměstnanců, kteří systematicky podporují participační práva dítěte ve všech zásadních fázích řízení – od poskytování informací, přes zjišťování názoru dítěte, až po jeho přípravu na změny a doprovázení v náročných životních situacích. Klíčovou roli v zajištění této podpory hraje oddělení psychologů.

V roce 2025 Úřad intenzivně pracoval celkem s 329 rodinami (s 257 v případech rodičovského konfliktu a se 72 v případech mezinárodního osvojení), ve kterých bylo zapojeno celkem 400 dětí. Oproti roku 2024 se jedná o nárůst počtu rodin o 60 % a nárůst počtu dětí o 44 %, což potvrzuje dlouhodobý trend výrazného posílení přímé práce s dětmi jako klienty Úřadu.

Počet přímých kontaktů s dětmi vzrostl na 358, což představuje meziroční nárůst o 55 %. Tento vývoj dokládá nejen vyšší počet zapojených dětí, ale také zvyšující se intenzitu přímé odborné práce.

S dospělými, tedy nejčastěji s rodiči, pečujícími osobami nebo budoucími osvojiteli bylo uskutečněno 320 kontaktů (182 v případech mezinárodního osvojení a 138 v případech rodičovského konfliktu) a současně proběhlo celkem 264 facilitovaných rozhovorů, tedy o 53 % více než v roce 2024. Tyto rozhovory byly zaměřeny zejména na podporu porozumění potřebám dítěte a na hledání řešení v jeho nejlepším zájmu.

Ve 12 případech zaměstnanci oddělení psychologů dítě osobně doprovázeli, především při účasti na soudním jednání nebo na případové konferenci.

Neoddělitelnou součástí práce s dítětem byla také odborná spolupráce psychologů s kolegyněmi a kolegy z právních oddělení. V roce 2025 bylo realizováno 320 odborných konzultací.

Rok 2025 se tedy vyznačoval nárůstem intenzity přímé práce, při zachování vysokých nároků na koordinaci a komplexní podpůrné činnosti.

Mezinárodní osvojení

V agendě mezinárodního osvojení pracovalo oddělení psychologů v roce 2025 intenzivně se 72 rodinami, ve kterých žilo 57 dětí.

Tato činnost zahrnovala 182 kontaktů s budoucími osvojiteli a 46 přímých kontaktů s dětmi. Tento vysoký počet byl dán zvyšující se náročností procesu interakce (navazování kontaktu dítěte s budoucími osvojiteli). Osvojitelé mnohdy potřebovali v procesu interakce každodenní konzultaci s psychology. Děti, které byly svěřovány do péče budoucích osvojitelů do ciziny, byly totiž starší než v minulých letech, mnohdy s předchozí traumatickou zkušeností anebo s fyzickými či mentálními specifiky. Součástí práce bylo rovněž více než 63 hodin pracovních cest a 30 facilitovaných setkání zaměřených na podporu dítěte i osvojitelů v průběhu celého procesu mezinárodního osvojení.

Biologické kořeny osvojených dětí

V průběhu roku 2025 se Úřad věnoval celkem 49 adoptivním rodinám v oblasti vyhledávání biologických kořenů dětí, které byly v minulých letech osvojovány do zahraničí. Jednalo se jak o rodiny, které děti osvojily teprve nedávno a uvědomují si význam přesných a úplných informací o původu dětí, tak o mladé dospělé osoby, které se na Úřad obracely samostatně s cílem doplnit a ukotvit svou osobní identitu v kontextu vlastní adopční historie.

V roce 2025 se zcela nově podařilo navázat písemný kontakt mezi 9 členy adoptivních a biologických rodin, přičemž v 7 případech byl se souhlasy všech zúčastněných následně předán přímý kontakt mezi členy rodin. Úřad zajišťoval překlady a zprostředkování dopisů a fotografií mezi 14 adoptivními a biologickými rodinami. Za podpory Úřadu navštívily 2 adoptivní rodiny dětský domov v České republice. Celkem 11 adoptivním či biologickým rodinám bylo poskytnuto podrobné odborné poradenství zaměřené na nakládání s informacemi o biologických kořenech. Poradenství se týkalo nejen možností dalšího získávání informací, ale také způsobů, jak tyto informace citlivě začlenit do každodenního života a osobní identity.

V rámci této agendy bylo odesláno 16 interaktivních dopisů obsahujících detailní informace ze spisové dokumentace adoptovaných dětí, včetně údajů o místech, kde děti v minulosti žily, a podrobných informací o jejich biologických rodičích a sourozencích. Tyto materiály byly poskytovány buď ve formě standardního dokumentu, anebo jako speciálně graficky zpracovaný dopis určený pro mladší děti. Celkově bylo v oblasti biologických kořenů realizováno téměř 400 e-mailových kontaktů s adoptivními či biologickými rodinami nebo jejich zástupci, zejména orgány sociálně-právní ochrany dětí a zahraničními agenturami. Ve spolupráci s OSPOD se ve 12 případech podařilo dohledat aktuální informace o biologické rodině, a tyto informace byly v anonymizované formě předány oprávněným osobám.

Ve třech případech došlo k on-line setkání biologických rodin bez přítomnosti zástupce Úřadu, v jednom případě se rodina setkala osobně. V naléhavém případě Úřad facilitoval dvě on-line setkání a jedno osobní setkání adoptovaného mladého muže s jeho biologickou matkou, za přítomnosti adoptivních rodičů a tlumočníka.

Sociální pracovnice Úřadu v rámci dalšího odborného vzdělávání absolvovala školení s názvem *Jednorázové facilitované setkání dítěte žijící mimo vlastní rodinu s jeho biologickým rodičem za účelem podpory identity dítěte*. Jedná se o ucelenou metodiku vnitrostátní neziskové organizace Sefam, která přispěla k dalšímu rozvoji postupů Úřadu. Zároveň Úřad prezentoval svou praxi v oblasti biologických kořenů na 13. ročníku konference pořádané v rámci kampaně DEJME DĚTEM RODINU, nesoucí název „*To je moje dítě*“ aneb *dítě mezi biologickou a pečující rodinou*.

1.2.6 Další činnosti

V roce 2025 se Úřad nadále zabýval případy tzv. „repatriací“, tzn. řešení situací, kdy se dítě – občan jiného státu – nachází v České republice bez péče rodičů, zákonných zástupců či jiných za dítě odpovědných osob. V takové situaci je třeba dítě umístit do pěstounské péče nebo ústavního zařízení ve státě obvyklého pobytu nebo ve státě, kde se aktuálně nachází, anebo naopak zajistit

péči o dítě v domovském státě (státě, jehož státním občanem dítě je). Nejčastěji tyto případy nastávaly ve vztahu ke Slovenské republice (23 dětí), Ukrajině (17 dětí) a ojediněle k Německu (4 děti), Švédsku (4 děti), Polsku (2 děti), Rumunsku (2 děti), Vietnamu (2 děti), Bulharsku (1 dítě), Maďarsku (1 dítě) a Moldavsku (1 dítě). Existuje několik možností, jak „navrátit“ dítě do státu jeho státního občanství. Všechny tyto způsoby vyžadují intenzivní spolupráci obou zúčastněných států. Konečné rozhodnutí je pak nejčastěji na českém soudu, tedy soudu příslušném podle obvyklého pobytu dítěte, který na základě zjištěných informací musí vyhodnotit, jaké řešení by bylo v souladu s nejlepším zájmem dítěte.

Podrobnosti o řešení situace dětí vyplývají z následující tabulky.

Výsledek řízení	počet dětí
Dítě bylo navraceno rodičům	0
Dítě předáno do zahraničí bez soudního rozhodnutí	5
Dítě svěřeno do péče širší rodiny v ČR	1
Dítě svěřeno do péče širší rodiny v zahraničí	1
Dítě bylo převzato do péče v ČR bez soudního rozhodnutí	2
Dítě umístěno do pěstounské péče v ČR	13
Dítě umístěno do pěstounské péče v zahraničí	1
Dítě bylo umístěno do ústavního zařízení v ČR	4
Dítě bylo umístěno do ústavního zařízení v zahraničí	5
Řízení v zahraničí stále probíhá	0
Řízení v ČR stále probíhá	3
Dítě svěřeno druhému rodiči	1
Dítě bylo osvojeno v ČR	0
Dítě zařazeno do evidence pro mezinárodní osvojení	0
Nejsou dostupné informace	21
Počet dětí 2025	57
Počet rodin 2025	48

Tabulka 11 Případy „repatriací“ z České republiky v roce 2025

Kromě toho Úřad stejně jako v minulých letech evidoval případy, kdy se dítě – český státní občan – nacházelo v cizině mimo svoji rodinu, nejčastěji z důvodu odebrání dítěte z rodiny orgány v místě obvyklého pobytu dítěte. Většina dětí byla s ohledem na stupeň integrace v zemi obvyklého pobytu (kontakty s rodiči, sourozenci a dalšími příbuznými, délka pobytu mimo území České republiky, neexistence příbuzných, kteří by byli schopni a ochotni převzít dítě do péče v zemi státního občanství) ponechána v této zemi a byla jim tam vyhledávána náhradní rodinná péče. Kromě ojedinělých případů v Německu (11 dětí), Rakousku (8 dětí), v Chorvatsku (5 dětí), ve Slovenské republice (4 děti), v Itálii (4 děti), a ve Francii (1 dítě) byly tyto případy evidovány zejména ve vztahu ke Spojenému království, kde žije poměrně velká komunita českých státních příslušníků. Zde se jednalo o 41 dětí.

Všechny tyto případy se týkaly celkem 74 dětí z 51 rodin. Důvody odebrání byly různé, většinou však zanedbání péče o děti, opuštění dítěte po narození, podezření z týrání dítěte, násilí vůči dětem, závislost rodičů na alkoholu nebo jiných návykových látkách či pobyt rodičů ve výkonu trestu odnětí svobody nebo ve vyšetřovací vazbě.

Úřad nad rámec své zákonné kompetence poskytoval právní poradenství, zajišťoval komunikaci mezi zahraničním ústředním orgánem, místními orgány v cizině, Mezinárodní sociální službou, zastupitelskými úřady České republiky, rodinou dítěte a orgány sociálně-právní ochrany dětí v České republice.

Podrobnosti o řešení případů odebrání dětí vyplývají z následující tabulky.

Výsledek řízení	počet dětí
Dítě bylo navraceno rodičům	10
Dítě se vrátilo do ČR bez soudního rozhodnutí	1
Dítě bylo svěřeno do širší rodiny v ČR	1
Dítě bylo svěřeno do širší rodiny v zahraničí	2
Dítě umístěno do pěstounské péče v ČR	1
Dítě umístěno do pěstounské péče v zahraničí	10
Dítě bylo umístěno do ústavního zařízení v ČR	0
Dítě bylo umístěno do ústavního zařízení v zahraničí	3
Dítě bylo osvojeno v zahraničí	12
Řízení v zahraničí stále probíhá	14
Řízení bylo postoupeno českým soudům	0
Nejsou dostupné informace	20
Počet dětí 2025	74
Počet rodin 2025	51

Tabulka 12 Případy „odebrání dětí“ v zahraničí v roce 2025

Nadále bylo od Úřadu často požadováno prošetření poměrů dětí v cizině nebo dokonce zjištění jiných informací, např. poměrů rodičů či příbuzných žijících v zahraničí. Úřad jako ústřední orgán podle nařízení Brusel IIb může žádat o prošetření poměrů dětí či rodičů v rámci většiny států Evropské unie (s výjimkou Dánska) a obvykle není třeba odkazovat na použití nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 o spolupráci mezi soudy členských států při zajišťování důkazů ve věcech občanských a obchodních.

V roce 2025 odeslal Úřad do ciziny 497 žádostí o prošetření poměrů dětí či jiných osob nacházejících se v cizině, což představuje meziroční nárůst o 37 %.

Úřad byl také žádán zahraničními orgány o zjišťování informací o osobách v České republice, přičemž intenzivně spolupracoval s místními orgány sociálně-právní ochrany dětí. Úřad přijal a vyřizoval 150 těchto žádostí o prošetření poměrů, což je o 53 % více než v předchozím roce.

Další agendou bylo řešení situace nezletilých bez doprovodu, související s migrací obyvatel do střední a západní Evropy. Přestože Úřad nemá zákonnou kompetenci v oblasti poskytování sociálně-právní ochrany těmto nezletilým, případy se po dohodě s řídícím ministerstvem zabýval a vedl jejich evidenci v rozsahu, ve kterém mu poskytly územní orgány sociálně-právní ochrany dětí údaje. V roce 2025 bylo zaevidováno 31 nezletilých chlapců a 5 dívek bez doprovodu, nejčastěji ve věku od 16 do 17 let. Počet nezletilých bez doprovodu se značně snížil. Oproti předchozím rokům se významně snížil počet dětí z Ukrajiny. Statistika případů vyplývá z následující tabulky.

Stát původu	počet dětí
Egypt	1
Filipíny	1
Gruzie	1
Kazachstán	1
Rusko	1
Somálsko	1
Sýrie	3
Ukrajina	27
Celkem	36

Tabulka 13 Nezletilí bez doprovodu za rok 2025 – státy původu

Mezinárodní sociální služba

V roce 2025 bylo evidováno 7 příchozích a 6 odchozích žádostí prostřednictvím Mezinárodní sociální služby. Nejčastěji se týkaly USA, Spojeného království a Irska. Žádosti se většinou týkaly provedení šetření u rodičů nebo jiných příbuzných dítěte.

2 Zpráva o hospodaření

2.1 Údaje o majetku

Úřad hospodařil v roce 2025 s nehmotným majetkem – software v celkové hodnotě 933 226,62 Kč a dále s dlouhodobým hmotným majetkem v celkové částce 6 250 156,71 Kč. Největší podíl na této částce má vybavení Úřadu výpočetní technikou. Dále měl Úřad od MPSV zapůjčen majetek v hodnotě 770 495 Kč. Majetek Úřad vede v pořizovacích cenách.

2.2 Rozpočet a jeho čerpání

2.2.1 Obecně

V roce 2025 hospodařil Úřad s částkou 40 631 647 Kč. Celkový vývoj v roce 2025 byl ovlivněn nerealizací plánovaného projektu z operačního programu Zaměstnanost plus. Předpokládaný počátek realizace projektu byl v polovině roku 2025.

Dále do čerpání rozpočtu vstoupila změna sídla Úřadu z pronajatých prostor do prostor ve vlastnictví státu. Ta ovlivnila způsob a frekvenci placení energií a souvisejících služeb. Jelikož Úřad přešel z měsíční frekvence na čtvrtletní, proběhly v roce 2025 pouze tři úhrady těchto služeb.

Pro rok 2025 stanovilo řídicí ministerstvo Úřadu v rámci rozpočtové kapitoly č. 313 rozpočet v celkové výši 46 184 516 Kč. V průběhu roku ho však několikrát upravilo.

V červnu 2025 byly po vzájemné dohodě s nadřízeným orgánem po konzultaci s oddělením finančního řízení odboru řízení programů ESF a po schválení Ministerstvem financí, v návaznosti na změnu systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 1. července 2025 převedeny finanční prostředky plánovaného projektu OPZ+ v rámci rozpočtové kapitoly 313 z Úřadu na Ministerstvo práce a sociálních věcí. Jednalo se o nečerpané prostředky poskytnuté Úřadu na výše uvedený plánovaný projekt v celkové výši 7 409 065 Kč (v tom 1 453 320 Kč prostředky na platy zaměstnanců v pracovním poměru a 630 000 Kč prostředky na platy státních zaměstnanců). Současně došlo i k převodu příjmů v celkové částce 7 409 065 Kč.

Na přelomu listopadu a prosince 2025 byly na základě souhlasu ministra financí rozvázaný prostředky státního rozpočtu na platy a související výdaje se zdrojem 11 + nástroj za neobsazená pracovní/služební místa za 1. až 3. čtvrtletí 2025 v celkové výši 38 620 Kč. O tuto částku byl snížen rozpočet Úřadu a finanční prostředky byly zapojeny do výdajů na Příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

V prosinci 2025 byl po schválení Ministerstvem financí v souladu se změnou systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 15. 12. 2025 navýšen objem prostředků na platy zaměstnanců v pracovním poměru o částku 10 000 Kč, zaměstnanců na služebních místech o částku 1 790 000 Kč a související výdaje o částku 626 400 Kč. Uvedené prostředky byly uvolněny z kapitoly 398 – Všeobecná pokladní správa.

Dále byly v prosinci 2025 na základě dohody místopředsedy vlády a ministra práce a sociálních věcí s mistrem financí v souladu se změnou systemizace služebních a pracovních míst s účinností od 15. 12. 2025 navýšen objem prostředků na platy zaměstnanců na služebních místech o částku 150 000 Kč a související výdaje o částku 52 200 Kč.

Celkem bylo za rok 2025 vyčerpáno 39 010 414,31 Kč rozpočtových prostředků, tj. 96,01 %.

2.2.2 Rozbor čerpání prostředků na platy

Limit prostředků na platy činil v původním rozpočtu částku 25 790 536 Kč, z toho bylo určeno 94 364 Kč na platby za ostatní osobní náklady.

Konečná výše mzdových prostředků pro rok 2025 činila 25 084 216 Kč.

Na tarifní platy Úřad vyčerpал celkem 16 025 916 Kč, náhrady za dovolenou činily částku 2 773 588 Kč, osobní příplatky, zvláštní příplatky a příplatky za vedení činily částku celkem 4 852 650 Kč a na odměnách bylo vyplaceno celkem 1 312 107 Kč. Náhrady za nemoc činily 23 482 Kč. Na ostatní platby za provedenou práci Úřad vyplatil 62 720 Kč.

2.2.3 Prostředky vynaložené na zahraniční cesty

Zahraniční cestovné

Uskutečněné zahraniční služební a pracovní cesty přímo souvisí s postavením Úřadu jako ústředního orgánu podle evropských nařízení a mnohostranných mezinárodních smluv. Jedná se o akce opakující se každoročně nebo v delších časových obdobích a zástupce z České republiky je nezbytný, jak pro prosazování postojů České republiky k probíraným tématům, tak i navázání kontaktů s obdobnými subjekty ze zahraničí. Na zahraniční služební a pracovní cesty bylo v roce 2025 vyčerpáno 91 511,04 Kč. Tato částka byla vynaložena na akce uvedené v následující tabulce.

Počet osob	Termín	Destinace	Účel cesty
6	06. - 07. 05. 2025	Rakousko, Vídeň	Česko-slovensko-rakouské pracovní jednání
1	14. - 16. 05. 2025	Polsko, Varšava	Seminář přeshraniční spolupráce v rodičovských věcech – Mezinárodní únosy do nehaagských zemí
1	07. - 10. 06. 2025	Velká Británie, Londýn	Bilaterální jednání se zástupci české komunity v Londýně
3	16. - 17. 06. 2025	Polsko, Varšava	101. setkání kontaktních míst Evropské soudní sítě v občanských a obchodních věcech se zaměřením na mezinárodní rodinné právo
1	08. - 13. 08. 2025	Belgie, Brusel	Jednání k aplikaci elektronických nástrojů pro aplikaci nařízení Rady č. 4/2009
2	17. - 18. 09. 2025	Slovensko, Bratislava	Setkání kontaktních bodů soudní sítě pro občanské věci SR a ČR
1	24. 09. 2025	Rakousko, Vídeň	Setkání při příležitosti Svatováclavského posvícení
1	07. 10. 2025	Slovensko, Bratislava	Příprava setkání ÚO
1	12. - 14. 10. 2025	Rakousko, Vídeň	Setkání se zástupci ústředních orgánů pro oblast rodičovské péče a vymáhání výživného
11	04. - 06. 11. 2025	Slovensko, Tatranská Štrba	Seminář ke spolupráci s CIPC zejména v oblasti mezinárodních únosů dětí
2	03. - 06. 12. 2025	Belgie, Brusel	Jednání EJM k výživnému

Tabulka 14 Zahraniční služební cesty v roce 2025

3 Závěrečné hodnocení

Během celého roku 2025 Úřad nadále plnil úkoly, které mu byly svěřeny právními předpisy České republiky i nástroji mezinárodního a unijního práva. Během veškeré své činnosti Úřad naplňoval své základní hodnoty.

Začátek roku 2025 byl poznamenán změnou sídla Úřadu z pronajatých prostor do budovy ve vlastnictví státu. Úprava nových prostor, jejich přizpůsobení potřebám práce s klienty i klidnému výkonu každodenní práce osvědčily týmovost celého kolektivu, smysl pro spolupráci a potvrdily naplňování hodnot Úřadu jako vstřícnost a profesionalita.

V roce 2025 Úřad zejména prohluboval praxi zapojování dětí, která byla nastavena několikaletým projektem zaměřeným na participaci dětí a ukončeným v roce 2020. Tím Úřad naplňoval základní hodnotu „Dítě na prvním místě“.

Úřad nadále rozvíjel digitalizaci agendy, při realizaci kontaktů s klienty i se spolupracujícími subjekty v České republice i v zahraničí využíval dostupných možností, které nové technologie poskytují. Nadále tak rozvíjel své hodnoty jakožto moderní, profesionální, otevřená instituce vstřícná ke klientům.

Brno 30. červen 2026

Zdeněk K a p i t á n
ředitel a vedoucí služebního úřadu